

rium, når ministeren får vedtaget et lovforslag. Ofte har man tilsyneladende ikke gjort sig de fjerneste tanker om, hvordan loven skal administreres, og derfor kan der gå måneder, inden den administrative side er på plads og fungerer betryggende. Det er efter SF's opfattelse helt uholdbart.

SF støtter generelt de kritiske bemærkninger fra statsrevisorerne, og derfor er det også på sin plads at lade debatten munde ud i en dagsorden, der opfordrer alle regeringens ministre til at skærpe den kritiske holdning og tage hårdt fat på at gennemføre de strammere procedurer helt ude i de yderste led af ministerierne, så fejlene kan rettes hurtigere. Der skal ske en konsekvent opfølgning af svagheder i den administration, som på mange områder ofte er ganske væsentlig for mange menneskers hverdag.

SF stemmer naturligvis for den dagsorden, vi er medforslagsstiller til.

Bjørn Elmquist (RV):

Ved en debat som denne er det vigtigt at gøre sig klart, at der er to problemkredse: Der er systemfejlene – altså holdningen til systemet og spørgsmålet, om det er et forsvarligt system, vi har stablet på benene – og mere konkret om der kan være tale om lemfældig omgang med systemet eller med midlerne.

For så vidt angår systemet, vil vi i Det Radikale Venstre gerne tale med pæne og rosende ord om den øgede decentralisering, der finder sted i den danske centraladministration, for så vidt angår anvendelsen af midlerne og det konkrete ansvar for dem. Vi mener, det er meget vigtigt, at vi kom bort fra en situation, hvor der sad nogle folk og disponerede og kunne bruge løs af midlerne, uden at det i og for sig var dem, der havde ansvaret for bevillingerne. Sådant systemfejl, som jeg vil kalde det, er dødsensfarlig, og den er vi heldigvis kommet bort fra.

Spørgsmålet er så: Er der noget, der kan decentraliseres yderligere? Vi vil i hvert fald advare imod, at f.eks. regnskabsføringen og resultatopgørelsen decentraliseres. Som finansministeren var inde på, mener vi, det er vigtigt, at den slags sker fra centralt hold og dermed også ud fra ensartede kriterier, så der ikke kommer nogen vilkårlighed ind her. Det er helt fint, at man kan sidde i det daglige og disponere og også kan drages til ansvar for det. Men resultatopgørelsen og selve regnskabsføringen skal helst foretages et andet sted på et lidt andet plan og ud fra ensartede principper for hele central-

administrationen, og den balance, man har fundet frem til, vil vi meget gerne forsvare.

Kommer vi til den anden gruppe spørgsmål, nemlig angående den lemfældige omgang med midlerne og systemet, vil vi godt fremdrage nogle af de forbedringer, man har foretaget, for så vidt angår styringen af systemet. Finansministeren nævnte resultatkontrakterne, virksomhedsregnskaberne og den forenkling af tillægsbevillingsloven, der fandt sted sidste år. Vi vil også gerne tilslutte os det, han sagde om udbud og en bedre tilrettelæggelse af betalingerne. Der er sådan set ingen grund til at slå om, hvem der har æren herfor, men der har inden for de seneste år fundet en forbedring sted, og det er ganske vigtigt.

Vi har oprettet en ordning med en uvildig vurdering af, hvad der foregår, og hvordan midlerne bruges. Rigsrevisionen blev i 1991 gjort uafhængig og lagt under Folketinget, og vi synes, det er en meget vigtig forbedring. Vi har også vores statsrevisorer, som jo er en mærkelig mellemting mellem en politisk instans og en revisionsinstans. Der er masser af mennesker, der simpelt hen ikke forstår begrebet statsrevisorer: Hvad er det for en type personer, hvilke beføjelser har de, og hvad er det, de skal revidere? Men når man sætter sig lidt ind i, hvad det drejer sig om, mener vi også fra Det Radikale Venstres side, at det er en god ordning, og flere ordførere har udtrykkeligt sagt her fra talerstolen, at de bakker helt op om det, statsrevisorerne har sagt. Jeg tror ikke, der findes noget parti i Folketinget, som ikke bakker statsrevisorernes udtalelser op.

Man skal selvfølgelig være forsigtig med, hvad der lægges i dem, og hvad man generelt kan udlede af dem, for der er god anledning til at bede om påholdenhed, nøjagtighed og præcision. Men begynder man at tale om sløseri eller lemfældig omgang, skal man veje ordene på en guldvægt.

Er der et større antal klager nu end før? Finansministeren var inde på nogle opgørelser, og nogle af ordførerne har også været det. Det kan være svært at afgøre præcist ud fra antallet, om der i dag er en mere lemfældig omgang med midlerne end tidligere, for enhver enkelt sag kan dække over mere end flere småsager. Men det er vores indtryk – og det skal også gå den vej – at der bliver færre af slagsen, og når de bliver antruffet, bliver der grebet ind.

Det fører mig over til en diskussion af dagsordenerne, og her synes jeg stadig, vi mangler et